

EL PUNT GIRONA	Tirada: 18.151	Secció: Contraportada	
	Difusió: 15.444 (O.J.D)	Espacio (Cm_2): 490	
Cataluña General	Audiència: 54.054	Valor (Ptas.): 7.873	Valor (Euros): 47,32
Diaria	28/11/2003	Pàgina: 56	Imagen: Si

la contra | EDUARD BATLLE

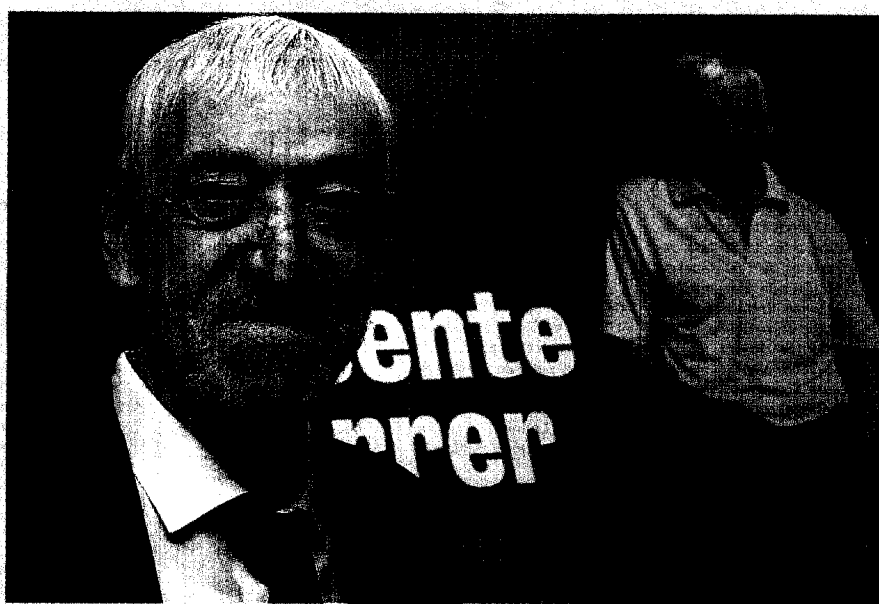
Les ratlles d'un destí

Vicenç Ferrer publica el llibre que deixa com a llegat després de més de 50 anys a l'Índia

● A última hora de dimarts telefono a Àlex Rovira, l'autor de *La brújula interior*, per demanar-li si em voldria acompanyar a l'acte de presentació del nou llibre de Vicenç Ferrer. L'assaig d'Àlex Rovira té cada vegada més admiradors al nostre país i està a punt de traduir-se al català. De fet, tenia curiositat per veure quina seria la seva reacció. Aquest economista barceloní causa molts interrogants al lector, com també els genera el protagonista d'ahir al matí. Són dos llibres que aprofundeixen en el trajecte que cadascú fa en aquesta vida. Per minúscula que sigui. Què n'esperem? Què en volem? Què hi aportem? Com ens movem? Com ens comportem?

Vicenç Ferrer (Barcelona, 1920) sabia que tenia un deute final. Aquest compromís li havien transmès molts coneguts, amics i col·laboradors que s'apropaven al sud-est de l'Índia per veure la seva fundació. I és que moure's per Anantapur és descobrir el seu univers. I observats els resultats, era quan la majoria li demanaven que narrés les seves vivències més personals en un llibre. En definitiva, la petició era que resumís el seu somni fet realitat i que va començar fa més de 50 anys a Barcelona. Just es va posar en marxa el 1952, quan va començar la seva missió com a jesuïta.

El encuentro con la realidad és el seu testimoni literari, ja que no té ganes d'escriure més. I ahir ho va deixar clar. El llibre no és el resum de la seva vida ni la seva obra. Ni és terrenal. És la seva anàlisi final d'un viatge forjat a la dura realitat d'un planeta. De fet, de

FELIÇ COM SEMPRE. El seu afany de superació no té límits als seus 83 anys. Manté l'energia habitual, l'aura tan especial i les ganes que el seu projecte encara progressi més: s'estén a una superfície de 13.000 km², afecta 1.500 pobles i se'n beneficien dos milions de persones. / EFE.

llibre terrenal, ja se'n va encarregar d'escriure'l un popular comunicador de fa tres dècades. Ell és Alberto Oliveras, l'impulsor de l'espai radiofònic *Ustedes son formidables*. Oliveras va resumir l'obra de Vicenç Ferrer a *La revolució silenciosa*, que va publicar Planeta el 2000.

El llegat de Vicenç Ferrer també va néixer en l'inici d'aquest mil·lenni. I el resultat són pàgines plenes d'esforç, «però no de llàgrimes», i de moltes hores de reflexionar sobre quatre grans eixos d'aquesta vida: l'home, la humanitat, Déu i el món tal com és. És innegable l'empremta de la seva formació jesuïta, que en un moment de vida esclata per formar un altre home que va néixer fa 35 anys. Va ser quan el 1968 va decidir deixar

la Companyia de Jesús i poc després es va casar amb la periodista anglesa Anne Perry. Ahir, precisament, el va acompanyar en l'acte.

Acabada la presentació, Àlex Rovira es prepara per tornar al seu despatx professional. Se'n va convuls, xarbotat per l'experiència. Sent les mateixes sensacions que la majoria tenen quan s'acosten a Vicenç Ferrer. És més, el seu llibre que duia amagat a la cartera, la seva *brújola*, acaba a les fibroses mans de Vicenç Ferrer, que el fulleja, s'entreté una estona mirant-lo i explicant que ell també sempre es pregunta quina mena de brújola interior ens mou a tots els humans en aquest món. I és que en el fons, el futur és infinit.